

გორც ამბობს ამ გზის ნამდვილი
ა წილი? მგონია, ახლა „პატივუმეტუ-
ლი მკითხველნი“ არ მომოხვევნ,
რომ აუსწია, თუ ასითვის მოუხდა
ჩენ ჰელალოდ ამგვარი პოპრი მხი-
ნული მაშასადამე... „უბედურება ეს
არის, რომ უშინსკის არ მოუხდა
ზოგება შვილის „დედა მოს“ გარჩე-
ვა: მაშინ უფრო რიგიან სტატიას
წავიკითხებულით გაზეთში; ბოლოში
ეწერებოდა: მეტებ მარჯანიძე. შუ-
თაისს ეს დაბედებული ჰქონია, რაღ
განაც ამბობდნენ; რომ იქაური გან-
კის წესდებულებაც ასრუ დაიწერაო...
ჩენ არ გავეშებით აქ გაასას, თუ
რამდენათ მართალია „დედა მოს“
რეცენზენტი თავის აზრში, რადგა-
ნაც მასთან თანხმა აზრი ადრეც
გვქონდა გამოითქმული. ორიოდ და-
მატება კიდე. საშიში და სიძნელე
ამ ზღაპრობაში, რომ ლება-
ცა აკვთ უმთავრეს მიზ-
ნად მაინც მეცნიერება, იმისი
დასაწყისი, უბრალო ელემენტები,
მდგომარეობს იმაში, რომ აქ ბავშ-
ვის გონიერას, ისეც ზღაპრებისკენ და
სასწაულებისკენ უფრო მიღრეკილს,
გაიტაცებს გარევანი, ზღაპრული მხა-
რე, ფორმა, სუენები, ჩეუბი, ბაასი,
—და ყელა ეს დამალავს მოთხოვ-
ბის შინარსს, მიაგდებს იმას იქით,
და მთელი ბოჭშის გონება მიისწ-
რაფება ამ გარევანი ფორმისკენ, რო-
მელიც გახდება უმთავრესად; პირუტ-
კის თუ მცენარის აწერა, აგებულე-
ბა, ცხოვერება, ყველა მათი თვისიგ-
ბანი ყმაშვილისთვის დაფარულნი იქ-
ნებინ. აბა ერთი არა თუ ნორჩ
ყმაშვილს, თუნდა დიდაც მოსოხო-
ვეთ ანგარიში რომელიმე პირუტკ-
ების ზღაპრულად შემკვაბისა, აბა
მოსოხოვეთ მას ანგარიში - რომელიმე
მაინ-რიდის მოთხოვბისა, აბა მო-
თხოვეთ ანგარიში რომელიმე თუნ-
და ადეილად გასაგები რამე წარმოდ-
გენისა, —თქვენ დაწმუნდებით, თუ
რამდენათ მიიზიდავს ჯერ დიდაც
გარევანი მხარე რომელიმე აზრისა
და არმდენად დაიხშევთ მასში ნამ-
დეილი წარმოდგენა და გაგდეა ში-
ნაგანი აზრისა... — მს საგანი ისე უმ-
თავრესია, ამის მრუდეთ გაეგებს ისე-
თი ბოროტება მააქვა ალზერდაში,
რომ უკეთესი იქნება აქ ამაზედ შეკ-
რწყოტოთ; მაინც საკმარად ერ ა-

იქნება ოფლი რო მოუკიდეს კარგა,
მორჩის კიდევ? ცეცხლი ისეთი ისეთი
— მა! ცედათ არის ძალიან ცუ-
ლათ — ბუტბუტებს! გამა გულა-ხელა-
დაკრეფილი, კუთხეში დაჩოქებული.
საცოდავი ყმაწევილი მართლა რომ
ცულ მდგომარეობაშია: პირიდან
ამოსტრის საშინელო სიცხის სუნი,
რააებსაც ლაპარაკობს სიცხის მი-
ზეზით და ამასთანავე იხელმეორებს
„ობ! მტკიცა!... მა! მტკიცა!“ ბული
სწყლება აღამიანს, რომ ხელადეს ინ-
საკოდარის ტანჯვას.

ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରକାଶ ହେଲା? ।
ଠିକାର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏହାରେ ଆମେ
ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୂଳାବୀ ଗୁର୍ଜେଶ୍ବର କାଲିବିନୀ, ଯୁଦ୍ଧାଳାନ
ହୃଦୟର ଲ୍ଲାବାରୁକ୍ଷର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱା ସବ୍ରାଦ୍ଵାତ୍ରେ
ଶାଶ୍ଵତ ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେକ୍ଷଣ:
    ଶାଶ୍ଵତ ଶିଳ୍ପିର ନିର୍ମାତା ଜୀବିତ ତାତକୀ କୂଳ
ମିଶ୍ରଗ୍ରାମ କ୍ଷେତ୍ର ଶିଥିରୁ ଶାନ୍ତିମଲିନୀ କ୍ଷେ
ତ୍ରାପ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ଶିଥିରୁ ଶାନ୍ତିମଲିନୀ
ଦିଲ୍ଲିଫାବାନ ଦ୍ୱା ପ୍ରକାଶିତ ହାତରେ
ମୁଦ୍ରଣକାରୀ କାଲିବିନୀ, ନିର୍ମାତା ତାତକୀର
ତାତକୀର ଶାଶ୍ଵତ ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେକ୍ଷଣ:
    ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେକ୍ଷଣ:
    ଯୁଦ୍ଧାଳାନ ଶିଥିରୁ ଶାନ୍ତିମଲିନୀ ଶାନ୍ତିମଲିନୀ
ଶାଶ୍ଵତ ଶିଥିରୁ ଶାନ୍ତିମଲିନୀ;

०३०३० ग्रन्थालय, बंगलुरु

სნიოთ სტატიის მეტი - მეტად გაგ-
ძელების გამო. მუქალიუნდებით ანლა-
თვით უშინსკის შეხედულებას ზღაპ-
რებზედ.

რასაკეირველია, რომ ჩვენი პედა-
ლოლი, მეტად თვალ აბმული მოხ-
სენებული პედალოლისაგან, ვერ უ-
ნიშნავდა, რომ თვით იმის შეხედუ-
ლებაშიაც არის მეტად დიდი შეც-
დომილება, და მოუტანს ეს შეცდო-
მილება ბევრ ცნებას. უფრო ჩვენ
შეკლებს, რადგანაც მათში მოქმედ
მომეტებულ რიცხვისთვის უშინსკის
ფსიხოლოგიური და პედალოლიური
აზრები „უკანასკნელი სიტყვებია მეც-
ნიერებისა და სიბრძნისა;“ ეს ბედნიე-
რება იწნებოდა, თუ უშინსკის აზრე-
ბიც ვრცლად გაეცილა ჰქონდესთ.
შემთხვევა, რომელმაც ჩვენში ვაალ-
ვიდა ასე გძელი სუბარი, ამას ცხა-
დათ ამტკიცებს: **მარჯანიძეს** რომ
რიგიანათ გაეცილი ჰქონოდა უშინ-
სკის აზრები სხვა და სხვა ხალხების
განათლებაზედ და შეკლებზედ, ეს
ბეკრად შესანიშნავი აზრები, ის ისე
არ გადმოთარგმნიდა იმის, სხვათა
შორის, მოკლედ გამოიქმულ შე-
ნიშვნას იმ წიგნში, რომლის მიზა-
ნი სულ სხვა არის; აგრეთვე ის რომ
რიგიანათ გაცნობილი ყოფილიყო
ამ პედალოლის კაპიტალურ შრომას-
თან, მას ფსიხოლოლიათან, არც
იმის აქ გამოიქმულ შეხედულებას
ზღაპრებზედ მოიყვანდა თვალ - და-
ხუკვილი. ამით მე სრულებითაც არ
ვესაცელენი ჩვენი შეკლის მოღვა-
წე პირთ, ჩვენ სახალხო თავგადადე-
ბულ შრომელთ, რომელთაც მე-
ტად მძიმე გარემოებანი არცყონ,
რომ საქმარად თვალ-ყური ადეკვან
ახალ სწავლას, მოძრაობას როგორც
პედალოლიში, ისეც სხვა ცხოვრების
გამოცხადებაში. აგრეთვე ნუ შემი-
წუხდება საყარელი მკითხველი, ვი-
თოვ მუთაისელი პედალოლი, მარჯა-
ნიძე, იყო, ამ შავ-პედ მოცულ
ცხოვრებაში მგრუნავთ მოღვაწე
პირთ ბელადი, მათში პირელი, და
თუ ეს პირელი, დამცველი დაცე-
მულთა, ასეთ ცოდნას და გონიერე-
ბებას აჩენს, — სხვები რაღაც არ იწე-
ბიანო. არა, ჩვემ მკითხველო, თუმ-
ცა ისინ არავის მწერლობაში არ
ესარჩევებიან, რადგანაც ამგვარი და-
სარჩევება მეტად უსაფუძველო იწე-

ଗାମ୍ଭି ପ୍ରିଣ୍ଟରେ ଲୋଗୋନ୍ଦଶ୍ଚ, କ୍ଷେତ୍ରରେ
ନେତ୍ରର୍ଜ୍ୟେ ପାରିଥିଏ କାହିଁ ମନ୍ଦିରରେ; ଅମ୍ବା
ଧର୍ମର ପ୍ରାଚୀରିତ ବିଶ୍ୱାସରେ, ପରିବାସ, ପ୍ରାଚୀ
ରୀତି; କ୍ଷେତ୍ରର ଲୋଗୋନ୍ଦିଲାଙ୍କ, ଯୁଦ୍ଧକାଳୀ
ବାଲ୍ମୀକି. ମତେଣ କାଳର ଗ୍ରାଫ୍‌ଫିଲ୍‌ରେଖାବୀର
ରୂପ ଶିଥିର ଶୈଳପ୍ରକାଶରିତ ରୂପ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ
ରୂପ ତି କିମ୍ବାଲାଙ୍କ ଅମ୍ବାକ୍ଷେତ୍ରରେବ ଗ୍ରହିତ
ପ୍ରକୃତି ଏକ ଅନିତ, ଅମଦର୍ଭିନ୍ନ, ରୂପ ଏ
ପ୍ରକୃତି, ରୂପର୍ଜନିତ ଏବୁ ଆତ୍ମର୍ଜନିତ ରୂପ
ଅନ୍ତରାଳରାକ୍ଷେତ୍ର, ରୂପର୍ଜନିତ ନାମର୍ଜନିତ
ପ୍ରକୃତି ପ୍ରକୃତି ମନ୍ଦିରରେବ!
ଲୋଗୋନ୍ଦିଲାଙ୍କ ଦେଖିଲୁମ୍ବ ତିବେ ଶାକ୍ରାନ୍ତିକ

ბა და სულებით გათ უბეცრებას
დამტკიცებს, თუმცა ისინი გაზეთებ-
ში ისტორიულ და სხვა ლეგენდებს
არ სწერენ, მაგრამ, იყალით დამშევი-
დებული და დაჩრმუნებული, რომ
მათში ჩვენ გამოლაშქრებულ პედა-
ლოლს მეტად „სუმცროსო ადგილი
ეჭირება,“ როგორც იტყვიან მთიუ-
ლები...

დიახ, ვამბობთ, რომ უშინსკი შემ-
ცდარია, თუ აგრე მაღლა აკენებს
ხალხურ ზღაპრებს, არავებს პაწაწა
ყმაწვილების გასახსნელად, და ამ სა-
განზედ უკეთესი სამზღვაო გარეთის
შეცნიერები და პედალოდები სულ
უშინსკის წინააღმდეგ უყურებენ, და
თითონ ესაც სულ სხვა აზრებს სთვამს
თავის „პედალოლიურ ანტრიპოლო-
ლიაში,“ საიდამაც მოვიყვანთ აგრე-
თვე ორიოდე აღავს ცოტა ქვემოთ.
ბავშს ცხოვრების პირველ პერიოდ-
ში ძლიერ ათავაშებული აქცს ფან-
ტაზია, ძლიერ სიცოხლეში არიან
მისი ნერვები, გარეგანი საგნების შთა-
ბეჭდილებანი მაზედ ძლიერ გავლე-
ნას იღებენ, შინაგანი, სულიერი,
ცხოვრება თითქმის სულ ერთიანათ
მისი ხორციელ ცხოვრებისაგან და-
მალული და დაფარულია, ასე რომ
ყოველ სულიერ მოძრაობას ბოვშეი
სხეაფრივ ცალკე ვერ გასინჯავს, თუ
არ განხორციელებულს; ამის გამოი-
სობით ყოველი მისი აზრი ხორ-
ციელ და საკვირველ სახეს იღებს.
პერიოდე მთელ გარეგან ბუნებას ის
თავის ხორცის, თავის ბუნების მსგავ-
სად უყურებს, ის მას წარმოუდგება
ცოცხლად, სულიერად.

ას ლი თევზე გამოიჯეთ, ეკუცა ეკუცა
გვარ ზღაპრებს ბავშვებზედ ისეთი
კეება კეთილი გავლენას, რატე მარტი
ჯანიძეს საილაც გუშენტენას ტექნიკურ
ამ ზღაპრებში იზრდება, მისი თავი
ამ მომენტებულ ცრუ-მორჩმუნოე-
ბით და ეშმაკეულებით საესეა ცხო-
ვრებაში, სახლობაში, — და კიდე გვირ-
ჩევენ, რომ ესევე ზღაპრები სულ
ცხოვრებიდამ შეკოლებშიაც გადავი-
ტანოთ, წიგნებშიაც ჩაურთოთ!... სა-
კვირველი საბუთი მოჰყავს მარჯანი-
ძეს (უშინსკის წიგნიდამ) ხალხის
ზღაპრების უპირატესობის დასამტკი-
ცებლად წინაშე ლიტერატურულის
ზღაპრებისა: ხალხის ზღაპარი მიტობ
სასარგებლობა ბავშვისთვის, რომ ხალ-
ხსა სჯერა ყველა ის, რაცაც ამბობს;
მწერლის ზღაპარი ბოვშეისთვის არ
ვარგა, რადგანაც მწერალს არა სჯე-
რა, რაცაც ამბობს! მაშ რაც ხალხს
სჯერა, რაც იმასა სწამს, ის სასარ-
გებლობა ნორჩი ყმაწვილისთვის!?. მაშ
მთელი ვეება წრე პოეტური ლიტე-
რატურისა შესდეგება იმისთანა ზღა-
პრებით, სცენებით, რომლებიც სულ
ტყუილნი, სულ გამოგონებულია,
(ფორმით), — აქედამ ბოვშებისთვის
არაფერი არ ვარგა!?. მაშ პნევრსე-
ნის ზღაპრები, ალფონს დოლეს სა-
ყმაწვილო მოთხრობები და კიდე
სხეები — ბავშვისთვის არ ვარგა, ამათ
უფრო ნაკლები გავლენა ექნება ყმა-
წვილის გახსნაზე, ვიდრე დევ-გმირე-
ბიან ზღაპრებას, რადგანაც ეს მწერ-
ლები იგონებენ ამბავებს, ზღაპრებს,
რომლებშიაც გაჟევათ რამე აზრი და
სრულებითაც არა სწამო და არა
სჯერა, რომ ფრინვლები ლაპარაკო-
ბენ!? ამის გამოისობით, არც პრილო-
ვის, არც ჩევენი საბა მობელიანის,
არც მხოპის ზღაპრები, არაკები
ვარგა, რადგანაც აქაც ამ ავტორებს
სულებითაც არა სჯერა ის, რაცაც
სწერენ; არა სჯერა გარეეგანი ფო-
რმა და აზრი!?. ეს გსურდათ გეო-
ქოთ, მარჯანიძე, უშინსკის სიტვე-
ბით? — რომ უშინსკი სხვაგან სხვას
ამბობდეს? რომ ასრევ სხვას ამბობ-
დნენ გამოჩენილი მწერლები, თუ
გინდათ ავტორიტეტებზედ დაფუძნე-
ბა აზრისა, ესეც ინებეთ.

ରୀ ମରୁପ୍ରକାଶ, ଶୁଭାଶ୍ରୀ ମଲ୍ଲେଲ୍ଲୀ ରତ୍ନେଲ୍ଲ-
ମେହରାବ୍ଦୀ:

— ხევნ ყველანი ღვთის ხელში
ვართ და ის იქცევა ისე, როგორც
ნებავს, თქვენ კარგა ხედავთ ამ მაგაზ
ობითი....

შმაწვილები სიტყვას ძღლევენ, რომ
კარგათ მოიქცევიან და უკელაფერ
მის სიტყვას დაიჯვერებენ.
სწორეთ კვირას არის შალაქის
ზამგეობის წევერების რჩევა. ხალხი
მოდის, ეკითხება მღვდელს—ვის ჩა-
უგდოს თეთრი კენჭი. მღვდელი
გასცემს იმავე ბრძანებას, რომელიც
წინა დღეს მოუვიდა სამღვდელო
ეპარქიიან.

Ահու Տօրպատ, ամ թղթական է Տե-
տօ գագլեցնա պյաս պյա Տալութազ և Տայ-
լութազնեց, հռա տիկնանոս—Եթուազ
արդյու ուրանու և Քածու, այլութ
Վարույու, Կայլանու Ըստու Տամաց-
նեցու Քայլուք մու ծրմանցաչց, հռա-
բա շմոնանու Ցեմացցուտասունու,
մյուսուն Ծրու, Իսակայուրացու,
Կայլու Տամացցուուքուն Քայլուք ոյ-
նեց ամուհեցունու.

დაებადება ძნელი და მხ აკი ჩაი-
ათის (იქვე, ტ. I, გვ. 295). ზამზ-
ჩენილი ქალი — პედალოლი ნეკერ-
ფესოსიური აშშობს: „შიშის, საზარ-
ლის გავლენა ყმწვილებზე დარღია:
ეს ხლის მათ მხდლად, მშიშრად,
ცუდლუტად, მტყუნად“. — ინგლი-
სის ფსიქოლოგი რიდი ამბობს: „ის
გელინირია, რომლის თავიდამ ჭ-
უშ მარიტი ცოდნის ნათელი
ჭმანებათა“. — ზამზენიანი და-
რკინი ამბობს: „ცუდლი გაზილი
ფანტაზია ხდება მიზეზად მრავალთ
ჩვენი შეცდომილებათა“.
მე ამიო სრულებითაც უარს არ
ვყოფ, რომ ბავშვს სრულებით და-
ეხშას ფანტაზია, არც სრულებით
ზღაპარს ერიცხავ ალზრის წრიდამ,
ეს უგუნურება იქნება. ვე საჭიროა,
რომ ზოგიერთი ფიცხლად გამორჩე-
ული ხალხური ზღაპარი, უფრო
მომეტებულად გამოჩენილი შექ-
ლების ზღაპარები იყვნენ წიგნში;
მაგრამ ამათ უნდა ჰქონდეს წიგნში
მცირე ალავა.

ზარდა ამისა, განა ფანტაზია იმის-
თანა რაზ სკეციალური, ცალკე-მყო-
ფი ნიჭია, რომ ამას სხვანაირი მა-
სალა უნდა მიეცუეთ? ზანა ნამდვი-
ლი ბუნება, კეშარიტი განხილვა
ფანტაზიას არა ხსნიან? რასაკეირე-
ლია, რომ ყველა ეს ნამდვილთა:
ფანტაზია არ არის მაგრე გაცალ-
კეცებული სხვა სულიერ მოვლინე-
ბათაგან, რომ ის საჭიროებდეს მე-
ტად განსხვაებულ, ეშმაკებით საცხე
მასალაში. ამას ამტკიცებენ პირველ
ნაგინის სწავლულები და მოაზრენი:
გენი, სკენდრი, მილი, დარენი
(უკანასკნელ თხელებაში) და სხვა-
ნი, რომლების აზრებს ამ საგანზედ
არ ამოესწერავ, თორემ ჩემი სტატია
სრულდად დაკარგავს იმედს, რომ
ვისრე გებასას.

ბოლოს უნდა ესთქვათ, რომ ვერ
გავიგია, ვის აფინზლებს მარჯანიძე,
რომ მათ არ უყონ „აფინზლუტუ-
რი“ (?) კრიტიკა ზოგებაშვილის
შრომებს? მის უჯავრდება, რომ სი-
ნირულით არ ეგებებან ამ შრომას?
რაც ეკუთვნის კრიტიკას, — ამისთანა
არ უქნია ზოგებაშვილის შრომების-
თვის. რა პედალოლიური კრიტიკა,
როდესაც ჯერ ამ კრიტიკის მასალა
არა გვაქვა, თითქმის სრულებით
არა გვაქვა, და ეს რომ. გვექნდეს,
განა ზოგებაშვილის შრომებზედ
ბასი მოგვინდებოდა! ან რა არის
ფისოლუტური კრიტიკა პედალოლი-
აში? პედალოლიაში, თუ დესმისთ ეგ

მოყვინილი სიტყვა, მართლა უნდა
იყენოს აუსოლიუტური კრიტიკა, რა-
დგანაც პედალოლიაში არის „აფინ-
ზლუტური“ პრინციპები, საერთო
კანონები, რაზედაც თვით მარჯანი-
ძეც ბასობს, და თუ ვინშემ ეს „მა-
რეული“ კანონები დაარღვევა, კრი-
ტიკამ უნდა უჩევნოს; მაშასალაშე,
პედალოლიურ კრიტიკას უფრო მჭი-
დრი კრიტიკიუმი, შეთიღი აქვა,
ვიდრე ლიტერატურულ კრიტიკა.

რასაკეირელია, რომ ამის მიუერთდე-
ბა ბევრი სხვა კერძოობით პირო-
ბები. მაგრამ, კიდევ გავიმეორებ, არა
არა არა არა არ კრიტიკა არ უქნია. ზოგებაშვილს ჯერ
მარტო ორ წიგნში უჩევნეს ამდე-
ნიშე შეცდომილებან, როგორც სუ-
ცენზურებს ესმოდა, — აი თქვენი
აუსოლიუტური კრიტიკა! — რა თა-
ნაგრძობით უნდა მიეგებონ ჩვენ-
ში ვისიმე შრომათ „კრიტიკი“ და
საზოგადოება: იყენირნ, თუ განცა-
ლებაები ბეჭდონ?! საზოგადოების
თანაგრძობა ზოგებაშვილის შრო-
მებისადმი მტკიცებება იმით, რომ
ამ შრომებს საზოგადოებაში გრძა-
ვე გაკვალული, იქ მათ ხმარებენ,
მით სარგებლობენ!! ლერთმა ჰქმნას,
რომ ამ ჩვენმა ძლიერ პატივცემულ-
ში და ერთგულად მოღვაწე პირმა
ბოლომდის მიყენას თავისი მაღა-
ლი და წვინდა მოწოდება, ლერთმა
ჰქმნას, რომ როგორც წინ წავა, ისე
უფრო ასცილდეს იმ ნაკლულევა-
ნებათ, რომლებიც, როგორც ბევრ-
გან სხვაგან, ისეც მის შრომებში
მოიპოვებინ! — ზაბედავთ და ვიტ-
ევით, რომ როგორც საზოგადოება,
ისეც მისი რეცენზენტები უფრო
სისარულით, უფრო გამნევებით
მიეგებენ, უფრო შეაქვს ეს შრო-
მები, თუმცა უკანასკნელთ, არ შე-
უძლიან ავტორი დააღილორომი
„ლრმად განვითარებულად დიდაქტი-
ურ ლონისმიერაბში“, — ვიდრე ეს
ასარულო მფრემ მარჯანიძე.

ზაბედავთ და ვიტევით, რომ ამ
ერცენზენტებში ბურებრივი და
დანართობის მოუტანეს ზოგებ-
აშვილის, ვიდრე მარჯანიძემ. ზა-
ბედავთ და ვიტევით, რომ იაკობ
ზოგებაშვილი, როგორც ჰქვიანი
კაცი, სრულებითაც არ მიიღებს ამ
გვარ „გადაბლობებას“, თუ ამას იგ-
ნი თავის გაგებით და მოაზრებით
არ დამტკიცებენ, და შორს უჩე-
ნებს გზას ამ დიპლომების აუტორებს:
ისინი ჩვენს ერთგულათ მუშა პერა-
ლოდს მოუტანენ იმ ნაირ სიკეთეს,
როგორიც მოუტანა დავთვა ძმობილ-
გლეხ, და საიდამაც გამოიკვანდა

თქმა: ბრიუნი მეგობარი მტერზე უ-
არესია. ზანსაჯრას პატივცემულია
მყითხევებმა, ამტკიცებს ამას ეს სა-
მაგალითო გამო სარჩელ და გა-
რება, თუ არა?

8. პურილელაშვილი
იანვრის 6-ს.

კავკასიის საგარენო ინციდენტი
შობიარე ქალები მიღებული და
და ლაშე, ფას დღეში 50 კაპ, ღარ-
შები უფასო მიღებიან.

ცალკე თახების ქარა თვეში 30—50
მნებამდის არის.

შილება აფათშეული ქალებისა
და კამატვილების.

შალის აფათშეული შესათვის:
შეველ დღე, ყარას გარდა, 10 სათი-
და 11 მდინ — ღოქტორი მრანოვი.

ოსტაბათობით და შაბათობით 12 სა-
თოდა 1-მდინ — ღოქტორი რეზერვი.

სამაბათობით და შაბათობით 11-და
12-მდინ — ღოქტორი 1-და ბანუს.

ხუთშაბათობით 11 სათიდა 12-მდინ
და კეირამიდი 10-და 11-მდინ — ღოქტორი
უფაკოვი.

შაბათობით 12 სათზე რეზერვ დოქტო-
რებისა: რეზერტის, ალბანუს და პანონის.

ინსტიტუტის აზრიდ გაისხეა განკუ-
ლება — ინტერია მოცემულია და
მასარებელთა — მათოვესი, მარკო-
ზის, ლუკასი და იოანეს-ღვიარის
ეტაპებისა.

შედგენილ და განკულებული და განკუ-
ლებები ბეჭდონ?! საზოგადოების შრო-
მებისადმი მტკიცებება იმით, რომ
ამ შრომებს საზოგადოებაში გრძა-
ვე გაკვალული, იქ მათ ხმარებენ,
მით სარგებლობენ!! ლერთმა ჰქმნას,
რომ ამ ჩვენმა ძლიერ პატივცემულ-
ში და ერთგულად მოღვაწე პირმა
ბოლომდის მიყენას თავისი მაღა-
ლი და წვინდა მოწოდება, ლერთმა
ჰქმნას ნაერები. მასალა სუკეთესო
ლისებისა.

3 ის ას ამ ხევის შედენა სურს,
შეუძლიან მომართონ ჩემის სა-
დგომში, არ სენალი ის ქუჩაზე,
სახლის № 31.

(3-1)

9. ა. თაიროვის მონდობილო-
ბით, ისყიდება სხვა და სხვა საშენი
ხევები ფიჭვისა და ვეხის ტუ-
რი საერთოს, იარის და სამის
წლის ნაერები. მასალა სუკეთესო
ლისებისა.

3 ის ას ამ ხევის შედენა სურს,
შეუძლიან მომართონ ჩემის სა-
დგომში, არ სენალი ის ქუჩაზე,
სახლის № 31.

რასაც ვინ შემიკვეთს ბეჯითად
და დანიშნულ დროს შეუს.

ზაბედავთ და ვიტევით, რომ ამ
ერცენზენტებში ბურებრივი და
დანართობის მოუტანეს ზოგებ-
აშვილის, ვიდრე მარჯანიძემ. ზა-
ბედავთ და ვიტევით, რომ იაკობ
ზოგებაშვილი, როგორც ჰქვიანი
კაცი, სრულებითაც არ მიიღებს ამ
გვარ „გადაბლობებას“, თუ ამას იგ-
ნი თავის გაგებით და მოაზრებით
არ დამტკიცებენ, და შორს უჩე-
ნებს გზას ამ დიპლომების აუტორებს:

ისინი ჩვენს ერთგულათ მუშა პერა-
ლოდს მოუტანენ იმ ნაირ სიკეთეს,
როგორიც მოუტანა დავთვა ძმობილ-
გლეხ, და საიდამაც გამოიკვანდა

(3-1)

კვირაობით, იარაუკაში, უ. ზა-
ქარია პიჭინაძეთან ისყიდება ყოველ-
ნაირი ძველი და ახალი მართული
ბასი მოგვინდებოდა! ან რა არის
ფისოლუტური კრიტიკა პედალოლი-
აში? ცედლოლიაში, თუ დესმისთ ეგ

(10-2)

LA VELOUTINE
(ველუტინე)

ერთიანი ბრინჯის კუდი
(უმარილი), ბისმუტით გაკე-
თებული.

ისეთი ზედმიქედება აქვა
ადამიანის ხორცის კანზე, რომ
ალბობის და ახალგაზდა ადა-
მიანის კანს დამსგავსება.

პანს ცეკვება და არა სჩანს.

შ. ფაი — გამომგონი

pommade satin
(ატლასის კომადა)

ხელების კანის რბილია შე-
სანახავად; ზამთარში არ და-
უკდება ხელის კანი, ეინ კ
ამ პომადის ხშარობის.

9, Rue de la Paix, Paris

156—104